

Gud och Tomten

Morfar anser sig själv vara en intelligent och klok person. Han är ateist på grund av sin intelligens. "Det förstår väl alla" säger morfar "att det inte kan finnas något Gud som sitter på ett moln och kollar alla människor om de är snälla eller inte. Om Gud skulle finnas så skulle världen se annorlunda ut och människorna vara snällare. Men eftersom den här världen är så grym och människorna så elaka, så kan det inte finnas någon Gud. Det är morfars övertygelse och den har han haft sedan ungdomen. Konstigt nog så vill morfar fira jul och han älskar det. Det bästa han vet är att komma i tomtekläder och med bullrig röst fråga om det finns några snälla barn. Så skräms han lite och frågar barnen vad de heter för att kolla i sina böcker om barnet varit ett snällt barn under året. Så får alla barn julklappar av tomten, även de elaka barnen, för i Sverige tror vi att alla barn är snälla, i alla fall i början. Tomtemorfar delar ut alla julklappar och det tar en evig tid för klapparna är många, alltför många för att klimatkrisen ska hållas inom ramarna. Nu är morfar svettig och om han trodde på Gud skulle det bli ett kommissnack. "Det kan inte vara lätt att vara Gud och hålla reda på alla snälla människor för när jag är tomte då kan jag inte tro att någon är elak." Gud har sina änglar som sjunger om julnatten och tomten har sina nissar som håller på med en kundtjänst för oönskade julklappar; barn som gråter för att de fått fel julklapp. Grejen skulle ha varit blå och inte röd, går det att byta nu på julnatten? Tomten ska ha dygnet runt-service och får aldrig sova. Så är det för Gud. Han får aldrig sova, utan måste vaka över varje människa, visserligen med hjälp av sina änglar. Vårre är det för tomten. Han får inte heller sova utan måste se till att varje barn blir ett nöjt barn för att de skall tro på honom till nästa jul. Om Gud missar något så tror vi inte på honom utan bojkottar det hela. På samma villkor lever tomten. Så länge han uppfyller önskelistan så är tomten snäll och då kan vi också vara snälla, i varje fall för en liten stund tills vi inser vilka julklappar de andra har fått. Då inser vi att Tomten är orättvis och hamnar i onåder på samma sätt som Gud. Han är inte heller rättvis och inte vill han vara min tränare, sponsor eller supporter för att garantera min framgång. Så vad skall man tro på? Tomten eller Gud? Bägge har högsäsong nu under julen, sedan får de dra sig tillbaka till nästa år - Gud till sin himmel och tomten till sin tomteland. Båda kan flyga - tomten med sina renar och Gud med sina änglar. När det gäller morfar så är saken klar. Efter jul så blir han som vanligt och lika kaxig som alltid när det skall pratas om Gud. Nästa jul kommer han vara tomten igen som krälar på golvet och vill att hans barnbarn skall tro på Tomten, nissarna och att tomteland existerar så att han får se stora barnaögon som frågar sig om det är sant allt som sägs om Tomten. Att Gud inte finns försäkrar morfar sina barnbarn. Konstigt nog så verkar berättelsen om Gud och tomten vara densamma. Konstigt men det bryr sig inte morfar om bara han får var tomte en jul till, men då måste någon tro på tomten. När ingen tror längre blir morfar deprimerad och måste äta lyckopiller för att klara en jul till.

*Per-Arne Bengtsson, präst i Svenska kyrkan
epost: per-arne.bengtsson@svenskakyrkan.se*